

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις. 29 Νοεμβρίου 1892.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 17

**ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ**

Ἐν Ἀθήναις ..... φρ. 8.—
 Ταῖς ἐπαρχίαις ..... " 8.50
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ..... φρ. χρ. 15.—
 Ἐν Ῥωσσίᾳ ..... ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ, νεωτάτη μυθιστορία Ἰουλίου Μαυῦ. (μετὰ εἰκό-
 νωνι, μετάφρ. Β' — Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΧΩΜΑΤΟΣ, διή-
 γημα Προσπέρου Μεριμέ.—Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ, μυθιστο-
 ρία Ἐκτωρος Μαλώ, μετάφρ. Κ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς
 τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ-
 ΤῶΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν,
 γραμματοσήμεων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων,
 συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

Μ Α Ρ Κ Ε Λ Ι Ν Α

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΥῦ

Ο Ἰερόδοτος προσέδραμε καὶ ὁ πεταίει εἰς τὸν Λαίγηρα. (Σελὶς 125).

Διακόπτεται ὀριστικῶς ἡ ἀποστολή τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων ἔως πάντας τοὺς μὴ συμμορφωθέντας πρὸς τὴν ἐντυπον ἡμῶν γνωστοποίησιν περὶ ἀποστολῆς τῆς συνδρομῆς αὐτῶν.

Ἡ Διεύθυνσις

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ

Μυθιστορία ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ὁ λάκκος τῶν Ἐλάφων.

[Συνέχεια]

Α'

Ὁ Δαγκέρ καὶ ὁ Βωφόρτ εὐρίσκοντο, ἡμέρας τινὰς μετέπειτα, ἐν τῷ γραφείῳ ἑνὸς τῶν συμβολαιογράφων τοῦ Κρέιλ, τοῦ κ. Παρλαγκέ.

Ὁ Βωφόρτ δὲν ἤθελε νὰ τηρήσῃ ἐπὶ πλεόν τὸ μεταλλουργεῖον.

Ἐσκόπει νὰ ἐκποιήσῃ, καὶ νὰ κάμῃ ἐκκαθαρίσιν, εὐθύς ὡς θὰ ἐκάλυπτε τὰς τελευταίας ζημίας.

Τὸ εἶχεν εἶπει, ὀλίγον πρότερον, πρὸς τὸν Δαγκέρ :

— Κακὰ κάμνεις μὴ ἀποσύρων τὸ μερίδιόν σου, ἀφοῦ σοὶ τὸ ἐπιτρέπω. Μετὰ τινὰς ἡμέρας, θὰ εἶναι πλεόν ἀργά.

Καὶ ἐπῆλθεν ἡ ἡμέρα τῆς διαλύσεως τῆς ἐταιρίας των.

Ὁ Δαγκέρ, μὲ τὸ βλέμμα πλήρες μίσους, μανίας, ἐσκέπτετο :

— Τί θ' ἀπογίνω τώρα ;

Καὶ παράφοροι καὶ τρομεραὶ σκέψεις διήρχοντο τὸ πνεῦμά του.

Τὸ νὰ ἐπανήρχιζεν ἐκ νέου μοχθῶν πρὸς ἀποκατάστασιν περιουσίας, τῷ ἐφαίνετο ἤδη πλεόν ἀδύνατον, οὔτε κατέχευε δὲ τὴν πρὸς τοῦτο δραστηριότητα καὶ ἀρετήν. Καὶ εἰς τοιοῦτο σημεῖον ἐξάφνης εἶχε θάσσει, ὥστε τὰ πλεόν μυστὰρὰ σχέδια, τὰ εὕρισκε σχεδὸν φυσικά.

Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ὠνειροπόλοι :

— Πῶς ν' ἀπαλλαγῶ πάσης ἀνάγκης ; Τί νὰ κάμω ; ... Ἡ τύχη δὲν θὰ παρουσιάσῃ λοιπὸν καμμίαν εὐκαιρίαν εἰς ἐμέ, τὸν ὁποῖον οὐδεμία πρόληψις ἀναχαιτίζει ;

Ἡ μετὰ τοῦ κ. Παρλαγκέ συνδιάλεξις παρετάθη ἐπὶ μακρόν.

Πελιδόνος, ὁ Δαγκέρ ἤκουε συζητούμενα ἐνώπιόν του τὰ χρηματικὰ αὐτὰ ζητήματα, ὡσεὶ ἦτο πρὸς αὐτὰ ξένος.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ Βωφόρτ ἦ ὁ συμβολαιογράφος ἐστρέφοντο πρὸς αὐτόν, ἐζήτουν τὴν γνώμην του, τὸν ἠρώτων ἐπὶ τινος λεπτομερείας, ἐζητοῦντο τέλος τὴν προσοχὴν του.

Τοὺς ἐθεώρει μὲ ὕψος ἐξηγιωμένων καὶ παράφρον καὶ οὐδὲν ἀπῆντα.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐκρούσθη ἡ θύρα τοῦ συμβολαιογράφου.

— Ἐμπρός ! εἶπεν ὁ συμβολαιογράφος.

Γραφεὺς τις ἐπεφάνη, ἐχαίρετῆσεν εὐγενῶς καὶ εἶπε πρὸς τὸν συμβολαιογράφον :

— Ὁ κ. Βαλόν...

— Παρακαλέσατέ τον νὰ περιμείνῃ μίαν στιγμὴν. Εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς του μετὰ τινὰ λεπτά.

Ἄλλ' ὁ Βωφόρτ τὸν διέκοψε καὶ ἐγειρόμενος :

— Ὅχι, εἰσαγάγετέ τον. Ἡμεῖς ἐτελειώσαμεν.

Ὁ κ. Παρλαγκέ ἐνευσε πρὸς τὸν ἀναμένοντα γραφεά.

Ἐκείνος ἐξῆλθε καὶ πᾶραυτὰ εἰσῆλθεν ὁ Βαλόν.

Ἐθλίψεν ἐγκαρδίως τὰς χεῖρας τῶν τριῶν ἀνδρῶν.

— Εἶνε εἰς τὴν διάθεσίν σας, κ. Βαλόν, τῷ εἶπεν ὁ συμβολαιογράφος, αἱ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν καταστημάτων σας τοῦ Ἁγίου Διουσιίου τετρακόσκιαι πενήκοντα χιλιάδες φράγκων.

— Ἐρχόμην ἀκριβῶς διὰ νὰ ῥημιλήσωμεν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως. Εἶχον ἀνάγκην μέρους τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ἐντὸς τινῶν ἡμερῶν, καὶ ἂν ἠδυνάμην καὶ σήμερον νὰ τὸ ἐλάβανον...

— Τὸ μόνον εὐκόλον. Ἄλλὰ δὲν εἶνε ἀνωφελές τὸ νὰ ἔχητε μαζὺ σας εἰς τὴν ἔπαυλιν λα Νοβίς ποσὸν τόσῳ σημαντικόν ;

... Ἡ ἔπαυλις εἶνε μεμονωμένη, ἐδῶ, οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος.

— Τὸ ἐσκέφθην καὶ ἐγὼ. ὑπέλαθε περίλυπος ὁ Βαλόν, ἀλλὰ δύναμαι νὰ σας εἶπω διατὶ μοὶ χρειάζεται αὐτὸ τὸ ποσόν, ἂν μὴ ὅλον. τουλάχιστον τὸ ἡμισυ. Ὁ υἱός μου Ροβέρτος ποθεῖ ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς Γαλλίας καὶ νὰ περιοδεύσῃ ἀνά τὴν οἰκουμένην. Ὁ ἀπουσίασῃ ἐπὶ τινὰ ἔτη.

— Σὰς ἐγκαταλείπει ; ὑπέλαθεν ὁ Βωφόρτ.

— Διὰ λόγους πόνου τῆς καρδίας. Ἀπεγοητεύθη, ὁ καυμένος ὁ νέος. Καὶ φοβοῦμαι τὸ νὰ μείνῃ ἐδῶ ἐπὶ πολὺ. Τῷ εἶπα «Φύγε, ἀναζήτησον περιπετείαν, ταξείδευσον εἰς Ἀσίαν Ἀφρικὴν, εἰς Ἰνδίας. Πανταχοῦ. Εὐδουσον ὅσα θέλεις, ἀλλὰ νὰ ἐπανέλθῃς καλῶς ἔχων.» Μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ θὰ κάμω παρακαταθήκας εἰς τινὰς τραπεζίτας, παντοῦ ὅπου θελήσῃ νὰ ὑπάγῃ. Καὶ δὲν τὰ μετρῶ. Ὅλην μου τὴν περιουσίαν ὀπανῶ, ἂν τὸ θελήσῃ, ἀρκεῖ νὰ ἐπανέλθῃ, μὲ γαλήνιον τὴν ψυχὴν.

— Θὰ σας μετρήσω λοιπὸν εὐθύς αὐτὰς τὰς 450 χιλιάδας φράγκων, ἀγαπητέ μοι κ. Βαλόν, εἶπεν ὁ συμβολαιογράφος. Ἄλλ' ἀφοῦ εἴσθε εἰς Κρέιλ, θὰ μοὶ κάμετε τὴν φιλικὴν τιμὴν νὰ δειπνήσωμεν ἀπόψε μαζὺ ;

— Τὸ ἐπιθυμῶ. Αὐτὸ θὰ μὲ διασκεδάσῃ ὀλίγον. Δὲν εἶμαι εἰς τὴν εὐθυμίαν μου. Ἡ μόνη μου χαρὰ εἶνε ὁ υἱός μου, καὶ τοῦ κατέβη εἰς τὸ κεφάλι νὰ ἐρωτευθῇ. Ἄ ! τὰ παιδιὰ ! τὰ παιδιὰ !

— Καὶ σεῖς κύριε Βωφόρτ, θὰ μᾶς συντροφεύσητε, βεβαίως, μετὰ τοῦ κ. Δαγκέρ ;

Ὁ Βωφόρτ ἐδέχθη εὐχαριστῶν τὸν συμβολαιογράφον.

Ὁ Δαγκέρ ἔσεισε τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπήντησε διὰ φωνῆς ὑποκόφου :

— Ἐγὼ, ὄχι, εὐχαριστῶ ! ... Πολὺ λυποῦμαι, κύριε Παρλαγκέ...

Ὁ Συμβολαιογράφος ἐπέμεινε.

— Ὅχι, ἔχω ὑποθέσεις αἱ ὁποῖαι μὲ καλοῦσιν ἀλλαγῶ.

Καὶ ἀποτόμως, ἐξῆλθε, χωρὶς νὰ χαιρετήσῃ, ἀφίνων ὅλους ἐκπληκτοὺς ἐπὶ ταύτῃ ἀναχωρήσει.

— Ἄλλὰ τί ἔχει ; ἠρώτησεν ὁ Βαλόν.

— Μερίμνας διὰ λόγους ζημίας εἰς τὰς ὑποθέσεις του. Ἐκπαῖω τὰ μεταλλουργεῖά μου. Ἐχασεν, ἀκουσίως μου, μὴ στέργων εἰς τὰς συμβουλὰς μου, τὰς ὀλίγας χιλιάδας φράγκων ὧν ἦτο κάτοχος καὶ ἀπέμεινε κατεστραμμένος.

— Καὶ σεῖς, κύριε Βωφόρτ ;

— Ὄ ! ἐγὼ ! μίαν παροδικὴν στενοχωρίαν, τίποτε ἄλλο. Ἄλλ' ἀδιάφορον. Καὶ ἡ πενία αὐτὴ δὲν θὰ μ' ἐπτόει.

Ὁ Δαγκέρ εἶχεν ἐξέλθει.

Ἐταλαντεύετο ἐν τῇ ὁδῷ, ὡσεὶ ἀποτόμως μεθυσθεὶς. Καὶ ὠμίλει καθ' ἑαυτόν, διὰ φράσεων συγκεκριμένων, ἀσυναρτήτων ὁ φθαλμὸς του ἦσαν ζοφεροί, αἱ χεῖρές του ἦνοιγον καὶ ἐκλείοντο. Ἄλλοτε ἴστατο, ἄλλοτε προύχουσε.

— Τί τρομερὰ σκέψεις ! τί τρομερὰ σκέψεις ! ἐπιθύρυσεν...

Ἐπλανήθη ἐπὶ ὥρας ἀνά τὰς ὁδοὺς τοῦ Κρέιλ, ἀγνοῶν ἔτι ποῦ ἐπήγαγε, μὴ φροντίζων περὶ τῆς παρερχομένης ὥρας.

Ἀἴφνης, ἐν τῇ καμπῇ μιᾶς ὁδοῦ διαγκωνίζεται πρὸς τινὰ διαβατήν.

— Ἄ ! τί θαύματα ! ἐπεφώνησε φωνὴ τις βαρεῖα.

Καὶ πᾶραυτὰ ἡ φωνὴ μεταβάλλουσα τόνον, καὶ πρὸς τὸ φιλομειδῆς τρεπομένη :

— Ὁ κ. Δαγκέρ ... Παρ' ὀλίγον νὰ μ' ἐρρίπτετε ἀνάσκελα !

Ὁ Δαγκέρ ἀνύψωσε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐφρικίασε σύσσωμος. Οἱ ὀφθαλμοὶ του διεστάλησαν.

Ἐνέχουσι τὴν ἐκφρασιν ὀφθαλμῶν κακούργου ἢ παράφρονος.

— Σεῖς ! εἶπε ! Σεῖς !

Ἦτο ὁ Λουδοβίκος Βαλόν. Ἐξηκολούθει οὕτως γελῶν.

— Καλὰ, ἐγὼ εἶμαι, τί μὲ κυττάζετε κατ' αὐτόν τὸν τρόπον ; Τί τὸ παράδοξον εὐρίσκετε εἰς τὴν συνάντησίν μας ;

— Τίποτε, ὦ ! Τίποτε !

— Πρὸ μιᾶς ἔτι ὥρας μὲ εἶδετε ... Δὲν θὰ ἐνομιζέτε ὅτι ἀπέθανον, ὑποθέτω ;

Ὁ Δαγκέρ φρίσσει ἐκ νέου, εἶτα ἀπομακρύνεται κεκυφώς.

Καὶ ὁ Βαλόν τὸν παρατηρεῖ ἀπερχόμενον ὑψὼν τοὺς ὤμους.

— Τὸν ταλαίπωρο ! Κατεστραμμένος !...

Καὶ δὲν ἔχει πλεόν τίποτε νὰ κάμῃ ...

Ἀἴφνης τὸν βλέπει ἐπανερχόμενον.

Ὁ Δαγκέρ τὸν ἐρωτᾷ, μειδιῶν, μὲ περιδεῖς τὸ ὕφος !

— Δὲν φοβεῖσθε τὰς κηκὰς συναντήσεις, τὸ βράδυ, ἐπιστρέφων εἰς τὴν ἔπαυλιν λα Νοβίς μὲ τόσον μέγα ποσόν ; ...

— Ὄ ! τὸ χέρι μου δὲν χωρατεύει, καὶ εἶμαι καὶ ὠπλισμένος καλὰ.

Ὁ Δαγκέρ οὐδὲν προσέθηκε. Τὴν φεραν αὐτὴν ἀπεμακρύνθη χωρὶς πλεόν νὰ ἐπανέλθῃ.

— Εἶνε τρελός, μὰ τὴν πίστιν μου ! εἶπε καθ' ἑαυτόν ὁ Βαλόν.

Βωφόρτ οὐδ' ἔσχε τὴν ὑπομονὴν νὰ τὸν περιμείνῃ ν' ἀναβῆ. Ἐσπευσεν εἰς τὸ λιθόστρωτον καὶ ὁ ἴδιος τὸν ἐδεξιόθη.

— Τί τρέχει; εἶπε τραυλίζων. Τί εἶνε πάλιν;

Ἐν σιγῇ, ὁ Ζανζότ τῷ ἔτεινε τὴν ἐπιστολήν.

Ὁ Βωφόρτ τὴν κατεβρόχθισε διὰ τοῦ βλέμματος. Ἦτο ἄξιος οἴκτου τόσον ἦτο ὠχρὸς καὶ τόσον ἔτρεμε.

— Ναί, εἶπεν, ἐξησθημένος καὶ ἐξητλημένος ἐκ θανασίμου συγκινήσεως, καί, ἄς ἔλθῃ πάραυτα ... πάραυτα, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν.

Εἰσηλθεν εἰς τὴν μικρὰν ἰαπωνικὴν αἴθουσαν, ἔγραψε μίαν λέξιν, μίαν μόνην, ἐπὶ γάρτου, ἔκλεισεν εἰς φάκελον τὴν ἐπιστολήν αὐτὴν καὶ τὴν ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Κρασσκανάταν.

— Πήγαινε γρήγορα ... δὸς αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν...

Καὶ σύρων τὸ χρηματοφυλάκιόν του τῷ τὸ ἔρριψε.

— Πήγαινε! πήγαινε! εἶπε, περιμένω...

Ὁ Ζανζότ ἀπῆλθε μετὰ σπουδῆς. Τὸ ὄργανόν του, ἐπ' ὧμου, τῷ εἶδεν ἰσχυρὰ κτυπήματα εἰς τὰ νεφρὰ ἐγειρόμενον καὶ ἐπαναπίπτων, ἀλλ' αὐτὸς ὄλιγον εἰς τοῦτο προσεῖχεν.

Ἡ Μαρκελίνα τὸν ἀνέμενον ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ, καραδοκοῦσα τὴν ἐπάνοδόν του.

Ὅτε τὸν εἶδεν, ἐδέησε νὰ στηριχθῆ ἐπὶ τοῦ τείχους, τόσον ἡ ταραχὴ τῆς ἦτο σφοδρά.

Ὁ Ζανζότ ἦτο παρ' αὐτὴν, καὶ δὲν εἶχε τὴν δυνάμιν νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ἂν ἀπεκόμιζεν ἀπάντησιν.

Ἐτεινεν ἐκεῖνος μίαν ἐπιστολήν.

— Νά, εἶπε... δὲν ἔκαμε πολὺ γιὰ νὰ τὸ γράψῃ αὐτὸ τὸ γράμμα, δὲν εἶν' ἀλήθεια, δεσποινὶς Μαρκελίνα;

Ἐκεῖνη τῷ ἀπέσπασεν ἀπὸ τῆς χειρὸς τὴν ἐπιστολήν, ἔσχισε τὸν φάκελλον.

Ἡ ἐπιστολὴ μίαν μόνην λέξιν περιεῖχεν: «Ἐλθετε».

— Θεέ μου, ἐψιθύρισε ἐκεῖνη, δὸς μοι θάρρος.

— Δὲν μὲ θέλετε πλέον, βέβαια, δεσποινὶς Μαρκελίνα;

— Ὅχι, Ζανζότ, εὐχαριστῶ, φίλε μου. Ὁ παίκτης τοῦ ὄργανου ἀπῆλθεν.

Ἐπὶ τινὰς στιγμάς, ἡ Μαρκελίνα ἀπέμεινε βεθυθισμένη εἰς σκέψεις.

Τετέλεσται, τετέλεσται διὰ τὸ μυστικόν της. Τετέλεσται, διὰ τὴν ζωὴν της, ἴσως.

Περίεβαλε τὴν κεφαλὴν διὰ μύρου πέπλου. Πάντοτε ἐπένηθόρει.

Εἶτα ἀνεχώρησεν. Ἡ Σοφία, ἐκ τοῦ παρθύρου, τῇ ἔκραξε:

— Ποῦ πηγαίνεις, μαμά;

— Νὰ ἐξασφαλίσω τὴν εὐδαιμονίαν σου, κόρη μου.

Ἡ Σοφία οὐδὲν ἠννόησεν. Ἡ μήτηρ της ἦτο κάτωχρος.

— Ὑποφέρεις ὅσον καὶ ἐγώ, ἐσκέφθη.

Ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τοῦ Λεῖγειρος μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ Βωφόρτ, ὑπῆρχεν ἡμισείας ὥρας ἀπόστασις, ἀλλὰ τόσον ἦτο ἐξησθημένη ὥστε ὥρας ὀλοκλήρους ἐδαπάνησεν ἵνα διαύση τὸ διάστημα τοῦτο.

Τὸ πρέτεινεν ἄλλως τε, ἐκουσίως, διότι, ἐπανειλημμένως εἶχε φθακεῖ μέχρι τοῦ κιγκλιώτου, καὶ αἶρνης, ἀπεμακρύνετο ἐκεῖθεν φρικιώσα.

Ἠθέλησε μάλιστα πρὸς στιγμὴν νὰ ἐπαλέγη ἀπρακτὸς εἰς τὰ ἴδια.

— Ἐν τούτοις εἶνε ἀνάγκη, εἶνε ἀνάγκη! ἐσκέπτετο καθ' ἑαυτὴν. Θεέ μου!... Οὐδέποτε θὰ δυνήθῃ!... Ἄν δὲν μὲ ἀνεγνώριζε θὰ ἐλάμβανον καιρὸν νὰ τὸν θεωρήσω, νὰ ἐξαικιωθῶ πρὸς αὐτόν, ν' ἀνελάμβανον τὴν ψυχραμίαν μου... Ἄλλ' ἂν πάραυτα μὲ ἀναγνώριση, τί θὰ κάμῃ;... τί θὰ εἶπῃ;

[Ἐπεταί συνέχεια].

B.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΧΩΜΑΤΟΣ

Διήγημα ΠΡΟΣΠΕΡ ΜΕΡΙΜΕ

Φίλος μου στρατιωτικὸς, ἀποθανὼν ἐκ πυρετῶν ἐν Ἑλλάδι πρὸ τινῶν ἐτῶν, μοὶ διηγήθη ἡμέραν τινὰ τὸ πρῶτον πολεμικὸν συμβᾶν εἰς ὃ εἶχε παρευρεθῆ. Ἡ ἀφήγησις του τοιαύτην μοὶ ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ὥστε τὴν ἔγραψα ἀπὸ μνήμης εὐθύς ὡς ἔλαβον εὐκαιρίαν. Ἰδοὺ αὐτή:

— Ἐφθασα εἰς τὸ σύνταγμα μου πρὸς τὸ ἐσπέρας τῆς 4 Σεπτεμβρίου. Εὗρον τὸν συνταγματάρχην ἐν ὑπαίθρῳ. Μὲ ὑπεδέχθη κατ' ἀρχὰς λιαν ἀποτόμως ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς συστατικῆς ἐπιστολῆς τοῦ στρατηγῶ B***, μετέβαλε τρόπους καὶ μοὶ ἀπέτεινε φιλόφρονάς τινὰς λέξεις.

Συνεστήθη παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν λοχαγόν μου, ἄνδρα ὑψηλὸν καὶ ἠλικοαῆ, μὲ φυσιογνωμίαν τραχεῖαν καὶ ἀντιπαθητικὴν. Ὑπῆρξεν ἀπλοῦς στρατιώτης, καὶ ἐκέρδισε τὰς ἐπωμίδας του καὶ τὸ παράσημόν του ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς μάχης. Ἡ βραγχὴ καὶ ἀσθενὴς φωνὴ του, ἀλλοκότως ἀντιτίθετο πρὸς τὸ γιγάντειον σχεδὸν τοῦ παραστήματος του. Μοὶ εἶπον ὅτι ὤφειλε τὴν ἀλλοκτον αὐτὴν φωνὴν εἰς σφαῖραν διατρυπήσασαν αὐτόν ἐν τῇ μάχῃ τῆς Ἰένας.

Ἀκούσας ὅτι ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς σχολῆς τοῦ Φονταινεβλώ, ἐμόρφασε καὶ εἶπεν:

Ὁ ὑπολοχαγός μου ἀπέθανε χθές...

Ἠννόησα ὅτι ἤθελε νὰ σημαγῇ: «Σεῖς ὀφείλετε νὰ τὸν ἀναπληρώσητε, καὶ δὲν εἴσθε πρὸς τοῦτο ἱκανός». Λέξεις δηκτικὴ μοὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ τῶν χειλέων, ἀλλὰ συνεκρατήθη.

Ἡ σελήνη ἀνέτειλεν ὀπισθεν τοῦ προχώματος τοῦ Σεβερίνου, κατὰ δύο βολῶν τηλεβόλου ἀπόστασιν ἀπέχοντος ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου μας. Ἦτο μεγάλη καὶ ἐρυθρά, ὡς τοῦτο συνήθως συμβαίνει ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ της. Ἀλλὰ, κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν μοὶ ἐφάνη ἐκτάκτως μεγάλη. Πρὸς στιγμὴν, τὸ ὀχύρωμα ἀπεσπᾶσθη μέλαν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ δίσκου τῆς σελήνης. Ὁμοίαζε πρὸς κῶνον ἠφαιστείου κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρήξεώς του.

Γηραιὸς τις στρατιώτης, πλησίον τοῦ ὀπίου εὐρισκόμην, παρετήρησε τὸ χρώμα τῆς σελήνης.

— Εἶνε πολὺ κόκκινη, εἶπε, σήμερὸ πῶς θὰ στοιχίσῃ ἀκριβᾶ ἡ καταλήψις αὐτοῦ τοῦ περιφύρου ὀχυρώματος!

Ἀνέκαθεν εἶμαι προληπτικός, καὶ αὐτὸς ὁ βίανός, ἐν τοιαύτῃ μάλιστα στιγμῇ μ' ἐστενοχώρησεν. Ἐξητλώθη, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ κοιμηθῶ. Ἠγέρθη, καὶ περιεπάτησα ἐπὶ τινὰ ὥραν, θεωρῶν τὰ πυρὰ ἄτινα ἐν ἀπεράντῳ γοαμμῇ ἐκάλυπτον τὰ πέραν τοῦ χωρίου Σεβερίνου ὀψώματα.

Ὅτε ἤσθανθη ὅτι ὁ ὄροσερός καὶ διαπεραστικός ἀήρ τῆς νυκτὸς εἶχεν ἀκρῶνται ἀναψύξει τὸ αἷμά μου, ἐπέστρεψα πλησίον τῆς πυρᾶς ἐτυλίχθη ἐπιμελῶς διὰ τοῦ μανδύου μου, καὶ ἔκλεισα τοὺς ὀφθαλμούς, ἐλπίζων ὅτι δὲν θὰ ἤνοιγον πλέον αὐτοὺς προτοῦ ἐξημερώσῃ. Ἄλλ' ὁ ὕπνος δὲν μὲ κατελάμβανεν. Ἀνεπαίσθητως αἰ σκέψεις μου προσελάμβανον πένθιμόν τινα χροιάν. Ἐσκεπτόμην ὅτι οὐδένα εἶχον φίλον μετὰ τῶν ἑκατοντακισχιλίων ἀνδρῶν ὑπὸ τῶν ὀπίων ἡ πεδιάς ἐκεῖνη ἦτο κεκαλυμμένη. Ἐὰν ἐπληγωνόμην, θὰ μὲ μετέφερον εἰς τὸ νοσοκομεῖον, θὰ ἐτύγγανον περιθάλψεως ἀπροσέκτου παρὰ χειρουργῶν ἀγαθῶν. Ὅ,τι εἶχον ποτε ἀκούσει περὶ ἐγχειρήσεων μοὶ ἐπανήρχετο εἰς τὴν μνήμην. Ἡ καρδία μου ἐπαλλε σφοδρῶς, καὶ μηχανικῶς διηυθέτο, ἐν εἰδῇ θώρακος, τὸ μανδύλιον καὶ τὸ χρηματοφυλάκιον, ἄτινα εἶχον ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἡ κόπῳσις μ' ἐβάρυνεν, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἡ νάρκη μοὶ ἐπετείετο, καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν σκέψις τις ἀπαισία ἐπερχομένη μοὶ μετὰ σφοδροτέρας ἐντάσεως μὲ ἀφύπνιζε βιαιώς.

Ἐν τούτοις ἡ κόπῳσις ὑπερίσχυσε, καί, ὅτε ἡ σάλπιγξ ἐσήμαινε τὸ ἐωθινόν, ἐγὼ εἶχον ἐντελῶς ἀποκοιμηθῆ. Παρετάχθημεν ὡς πρὸς μάχην, ἐσάλπισαν συναθροίσιν, εἶτα ἐπαναθέσαμεν τὰ ὄπλα εἰς πυραμίδας καὶ τὰ πάντα ἀνήγγελλον ὅτι ἡ ἡμέρα θὰ παρήρχετο ἡσύχως.

Περὶ τὴν τρίτην ὥραν, προσῆλθεν ὑπισπιστής, κομίζων διαταγὴν. Προσετάχθημεν ν' ἀναλάβωμεν τὰ ὄπλα· οἱ ἀκροβολισταὶ μας διενεμήθησαν ἐπὶ τῆς πεδιάδος, τοὺς παρηκολούθησαμεν βραδέως, καὶ μετὰ παρέλευσιν εἴκοσι λεπτῶν, εἶδομεν ὅλους τοὺς προσκόπους τῶν Ρώσων ὑποχωροῦντας ἐν τάξει καὶ ἐπιστρέφοντας εἰς τὸ πρόχωμα.

Μία ἴλη πυροβολικοῦ προσῆλθε καὶ ἐτοποθετήθη δεξιᾷ ἡμῶν, ἑτέρα δὲ ἀριστερᾷ, ἀλλ' ἀμφοτέραι πολὺ πρὸ ἡμῶν. Ἠρῆσαν μετὰ ζέσεως κανονβολισμὸν ἐναντίον τοῦ ἔχθρου, ὅστις ἀντεπεξῆλθεν ἐνεργητικῶς, καὶ πάραυτα τὸ πρόχωμα τοῦ Σεβερίνου ἐγένετο ἄφαντον ὑπὸ τὰ πυκνὰ νέφη τοῦ καπνοῦ.

Τὸ σύνταγμα μας προσφυλάσσετο σχεδὸν ἀπὸ τοῦ πυρός τῶν Ρώσων ὑπὸ μίαν προεξοχῆς τοῦ ἐδάφους. Αἱ βόμβαι των, σπάνια ἄλλως τε δι' ἡμᾶς (διότι κατὰ προτίμησιν ἐσκόπευον κατὰ τῶν πυροβολητῶν), διήρχοντο ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν μας, ἢ τὸ πολὺ μᾶς ἐσφενδόνιζον γῶμα καὶ μικροὺς λίθους.

Εὐθύς ὡς τὸ πρόσταγμα τοῦ νὰ βαδίσωμεν ἐμπρὸς μᾶς ἐδόθη, ὁ λοχαγός μου μὲ ἠτένισε μετὰ προσοχῆς, ἀναγκάσας με νὰ φέρω δις ἢ τρίς τὴν χεῖρα πρὸς τὸν μικρὸν μου

μύστακα με ὕφος ὅσῳ μᾶλλον ἡδυνάμην ἀφροντι. "Αλλως τε δὲν ἐφοβοῦμην, ἢ ἐν καὶ μόνον, τὸ νὰ μὴ με φαντασθῶτι ὡς δειλόν. Αἱ ἄνευ ἀποτελέσματος βόμβαι ἐκείναι συνετέλεσαν ἐπὶ μᾶλλον εἰς τὸ νὰ με συγκρατήσωσιν ἐν τῇ ἡρωϊκῇ μου γαλήνῃ. Ὁ ἐγωϊσμός μου μοὶ ἔλεγεν ὅτι διέτρεχον κίνδυνον πραγματικόν, ἀφοῦ ἐπὶ τέλους ἡμῶν ὑπὸ τὸ πῦρ ἐνὸς πυροβολικοῦ. "Ἡμῶν κατεγοητευμένοι δια τοιαύτην ἄνεσιν, καὶ ἐσκίεθην τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ν' ἀφηγοῦμην τὴν ἄλωσιν τοῦ προχώματος τοῦ Σεβερίνου, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς κυρίας δὲ Β..., ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Προβηγκίας.

Ὁ συνταγματάρχης διέβη πρὸ τοῦ λόχου ἡμῶν μοὶ ἀπέτεινε τὸν λόγον : « λοιπόν, ὦ ραῖα ἐγκαινιάζετε τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σταθίου σας. »

Ἐμεϊδίασε με ὕφος ὅλως ἀρειμάνιον τινάζων τὴν χειρίδα τοῦ ἐπενδύτου μου ἐπὶ τῆς ὁποίας βόμβαι πεσοῦσα εἰς τριάκοντα βημάτων ἀπ' ἐμοῦ ἀπόστασιν εἶχε σφενδονίσει ὀλίγον χῶμα.

Ὡς φαίνεται οἱ Ρῶσοι πικρῆθησαν τὴν ἀποτυχίαν τῶν βουβῶν αὐτῶν διότι τὰς ἀντικατέστησαν δι' ὄβουζιαν, ἅτινα εὐκόλως ἡδύνατο νὰ μᾶς προσβάλλωσιν ἐν τῇ κοιλώματι ὅπου ἤμεθα τοποθετημένοι. "Ἐκρηξίς σφοδρότατη μοὶ ἀπέσπασε τὸ πιλίκιον μου καὶ ἐρόνευσεν ἕνα ἄνδρα πλησίον ἐμοῦ.

— Σὰς συγχαίρω, μοὶ εἶπεν ὁ λοχαγός, ἐν ἡ στιγμῇ ἀνελάμβανον τὸ περὶν πιλίκιον μου, τὴν ἐγλυτώσατε ὦραῖα. "Ἐγνώριζον τὴν στρατιωτικὴν δεξιδαίμονίαν καθ' ἣν πιστεύεται ὅτι τὸ ἀξίωμα τὸ δις ἐξαμαρτεῖν... ἐφαρμόζεται κάλλιστα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ὅπως καὶ ἐπὶ δικαστηρίου. "Ἐπανέθηκα ὑπερηφάνως εἰς τὴν κεφαλὴν μου τὸ πιλίκιον.

— Κάνουν τινὰ νὰ χαιρετᾷ ἀκνονίστως, εἶπον μεθ' ὅσης ἡδυνάμην πλειοτέρως φαιδρότητος. Ὁ ἀδέξιος αὐτὸς ἀστεϊσμός, χάρις εἰς τὴν περίστασιν, ἐράνη ἐξαίρετος.

— Σὰς ἐκφράζω τὰ συγχαρητήριά μου, ἐπανέλαθον ὁ λοχαγός, χωρὶς τίποτε νὰ πάθητε, θὰ διοικῆτε ἀπόψε ἕνα λόχον διότι αἰσθάνομαι ὅτι τὸ κακὸν ἐπ' ἐμοῦ θὰ ἐκσπάσῃ. Πάντοτε ὁσάκις ἐπληρώθην, ὁ παρὰ πλεύρωσ μου ἀξιοματικὸς ἔλαβε σφαῖραν θανατηφόρον, καὶ, προσέθηκε με ταπεινοτέραν τὴν φωνὴν καὶ σχεδὸν κατηχημένως τὰ ὀνόματά των ἤρχιζον πάντοτε ἀπὸ Π.

Προσεποιήθη τὸν ἀτάραχον πολλοὶ ἄλλοι εἰς τὴν θέσιν μου θὰ ἐπραττον ὅπως ἐγώ, εἰς πολλοὺς ἐπίσης ἄλλους θὰ ἐνεποιῶσιν ὅσῃν καὶ εἰς ἐμὲ ἐντύπωσιν οἱ προφητικοὶ ἐκείνοι λόγοι. "Ἡσθάνομην ὅτι πρὸς οὐδένᾳ ἡδυνάμην νὰ ἐκμυστηρευθῶ τὰ συναισθήματά μου, καὶ ὅτι ὄφειλον πάντοτε νὰ φαίνομαι ψυχρὸς καὶ ἀπόητος.

Μετὰ παρέλευσιν ἡμισείας ὥρας, τὸ πῦρ τῶν Ρῶσων ἐπαίσθητῶς ἠλαττώθη τότε ἐξήλθομεν τοῦ μέρους ἐνθα ἐμένομεν ἵνα βυθίσωμεν κατὰ τοῦ προχώματος.

Τὸ σύνταγμα μᾶς συνέκειτο ἐκ τριῶν ταγμάτων. Εἰς τὸ δεύτερον ἀνετέθη ἡ προσβολὴ τοῦ οὐρῶματος ἐκ τοῦ μέρους τῆς εἰσόδου· τὰ δυο ἕτερα ἐμελλον νὰ κάμωσι

τὴν ἐφοδον. Ἐγὼ ἀνῆκον εἰς τὸ τρίτον τάγμα.

Ἐξεληθόντες τοῦ μέρους ἐνθα ἐμένομεν προφυλαγμένοι, προσεβλήθημεν ὑπὸ ἐπανελημμένων πυροβολισμῶν ἐκ μέρους τοῦ πεζικοῦ, οἵτινες μικρὰν προὔξενησαν ἡμῖν βλαβὴν. Ὁ συριγμός τῶν σφαιρῶν μ' ἐπτώσθη : πολλὰκις ἐστρεφον τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπέσυρον οὕτω ἀστεϊσμούς τινας ἐκ μέρους τῶν συντρόφων μου, πλεον ἐμοῦ ἐξωκειωμένων πρὸς τοὺς κρότους ἐκείνους.

— Γενικῶς ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος, ἐσκίεθην κατ' ἐμαυτόν, μίᾳ μάχῃ δὲν εἶνε καὶ τόσον φοβερόν πράγμα.

Ἐπροχωροῦμεν τροχάδην, προπορευομένου ἡμῶν τοῦ πυροβολικοῦ αἴφνης οἱ Ρῶσοι ἐξέπεμψαν τρία οὐρά, τρία οὐρά εὐκρινῶς ἀκουσθέντα, εἶτα ἀπέμειναν σιωπηλοὶ καὶ δίχως νὰ πυροβολώσι.

— Δὲν μοὶ ἀρέσει ἡ σιγὴ αὐτή. εἶπεν ὁ λοχαγός. Αὐτὸ οὐδὲν καλὸν μᾶς προσιωνίζει.

Ἐύρισκον τοὺς ἰδικούς μας ὑπὲρ τὸ δέον θορυβώδεις, καὶ ἀκουσίως μου ἔκαμον ἐνδομύχως τὴν σύγκρισιν τῶν ταραχῶδων τῶν κρυγῶν πρὸς τὴν ἐπιβήλουσαν σιγὴν τοῦ πολεμίου.

Ταχέως ἐφθάσαμεν παρὰ πόδας τοῦ προχώματος, τὰ χαρὰκώματα εἶχον καταστραφῆ καὶ ἡ γῆ εἶχεν ἀνασκαφῆ ὑπὸ τῶν σφαιρῶν τῶν τηλεβόλων μας. Οἱ στρατιῶται ὤρμησαν ἐπὶ τῶν προσφάτων ἐρειπίων κρυγάζοντες : Ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ ! ἡγήροτερον παρ' ὅσον θὰ προσεδόκα τις ἀπὸ ἀνθρώπου οἵτινες τόσον ἕως τώρα εἶχον κρυγάζει.

Ἦψωσα τὸ βλέμμα, καὶ οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὸ θέαμα ὅπερ εἶδον. Τὸ μέγιστον μέρος τοῦ καπνοῦ εἶχεν ἀνυψωθῆ καὶ ἀπέμεινεν ἀνηρημένον ὀκνη στεγασματος εἰκοσι πόδας ἀνωθεν τοῦ προχώματος. Διὰ μέσου ἀναθυμιάσεως ὑποκυάνου, παρετήρει τις ὀπισθεν τοῦ ἡμικατεστραμμένου τῶν προμαχῶνος, τοὺς ρώσους γρεναδιέρους, μετὰ ὅπλα ὑψωμένα, ἀκινήτους ὡς ἀγάλματα. Νομίζω ὅτι ἀκόμη βλέπω ἕνα ἕκαστον τῶν στρατιωτῶν ἐκείνων, μετὰ τὸν ἀριστερόν των ὀφθαλμὸν ἐφ' ἡμῶν προσηλωμένον καὶ τὸν δεξιὸν κρυπτόμενον ὑπὸ τοῦ ὑψωμένου ὅπλου. Εἶς τι ἄνοιγμα, ὀλίγα βήματα μακρὰν ἡμῶν ἀνὴρ κρυγῶν θρυαλλίδα ἕστατο πλησίον τηλεβόλου.

Ἐφρικίασα, καὶ μοὶ ἐράνη ὅτι ἡ τελευταία μου ὄρα εἶχε σημάνει.

— Ἰδοὺ ὅτι ἀρχίζει ὁ χορός, ἐκρύβασεν ὁ λοχαγός μου. Καλησπέρα !...

Ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις ἃς ἤκουσα παρ' ἐκείνου.

Κρότος τυμπάνων ἀντήχησεν ἐν τῷ προχώματι. Εἶδον ὅλα τὰ ὅπλα καταβιβαζόμενα. "Ἐκλεισα τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ κρότος φρικώδης ἐπληξε τὰ ὠτά μου, συνοδευόμενος ὑπὸ κρυγῶν καὶ στόνων. Ἠνέφξα τοὺς ὀφθαλμούς, ἐκπληκτος διότι εὐρισκόμεν ἔτι ἐν ζωῇ τὸ πρόχωμα κατεκαλύφθη ἐκ νέου ὑπὸ καπνοῦ. Περιεστοιχοῦμην ἀπὸ τραυματίας καὶ νεκροῦς Ὁ λοχαγός μου ἐκεῖτο ἐκτάδην πρὸ τῶν ποδῶν μου, βόμβαι εἶχε συντριψίει τὴν κεφαλὴν του, καὶ ἐκκλυπτόμην ὑπὸ τοῦ κρηνίου του καὶ τοῦ αἵματός του.

Ἐξ ὅλου μου τοῦ λόχου, ἐξ ἄνδρες ἀπέμεινον ὄρθιαι καὶ ἐγώ.

Τὴν σφαγὴν αὐτὴν διεδέχθη στιγμὴ ἐκπλήξεως. Ὁ συνταγματάρχης, ἀναρτήσας τὸ πιλίκιον του εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ξίφους του, ἀνῆλθε πρῶτος τὸν προμαχῶνα κράζων : Ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ ! τὸν παρηκολούθησαν παραυτὰ ὅλοι οἱ ἐπιζῶντες. Οὐδὲν σχεδὸν πλεον μοὶ διατηρεῖται καθαρῶς ἐν τῇ μνήμῃ ἐκ τῶν μετέπειτα διατρεξάντων. Εἰσεβάλαμεν ἐντὸς τοῦ προχώματος, ἀγνώ πῶς. Ἐκτυπῶντο ἐκεῖ σῶμα πρὸς σῶμα, ἐν μέσῳ καπνοῦ τόσον πυκνοῦ, ὥστε δὲν ἡδυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον. Νομίζω ὅτι ἐκτύπησα, διότι ἡ σπάθη μου εὐρέθη κατόπιν καθημαγμένη. Τέλος ἤκουσα νὰ κρυγάζωσι : « Νίκη ! » καὶ τοῦ καπνοῦ ἐλαττωθέντος παρετήρησα αἷμα καὶ νεκρούς οἱ ὁποῖοι κατεκαλυπτον ὅλον τὸ ἔδαφος τοῦ προχώματος, τὰ τηλεβόλα ἰδίως εἶχον ἐξαφανισθῆ ὑπὸ σωρούς πτωμάτων. Δικασίαι περίπου ἄνδρες ὄρθιαι, ἐν γαλλικῇ στολῇ, ἦσαν ἀτάκτως συνηθροισμένοι, οἱ μὲν πληροῦντες τὰ ὄπλα των, οἱ δὲ σπογγίζοντες τὰς λόγχας των. "Ἐνδεκα αἰχμαλῶται ρῶσοι ἦσαν μεταξὺ αὐτῶν.

Ὁ συνταγματάρχης, αἰμόφυρτος, ἐκεῖτο ἀνατετραμμένος ἐπὶ συντετριμμένου ἀμαξίου, πλησίον τῆς εἰσόδου. Στρατιῶται τινες συνωστίζοντο περὶ αὐτόν : ἐπλησίασα.

— Ποῦ εἶνε ὁ ἀρχαιότερος λοχαγός ; ἠρώτησεν ἐπιλογίαν τινὰ.

Ὁ ἐπιλογίας ὕψωσε τοὺς ὤμους κατὰ τὸν ἴσον λιαν ἐκφραστικόν.

— Καὶ ὁ ἀρχαιότερος ὑπολοχαγός ;

— Ἰδοὺ ὁ κύριος ὅστις χθὲς μόλις ἤλθεν, εἶπεν ὁ ἐπιλογίας με ὕφος ὅλως ἤρεμον.

Ὁ συνταγματάρχης ἐμεϊδίασε πικρῶς.

— Ἐμπρός, κύριε, μοὶ εἶπε, θ' ἀναλάβετε τὴν ἀρχηγίαν. Ὀχυρώσατε ταχέως τὴν εἰσόδον τοῦ προχώματος μετὰ τὰ ἀμαξία, διότι ὁ ἐχθρὸς ἔχει δύναμιν. Ἄλλ' ὁ στρατηγὸς Κ... θὰ σὰς ἐνισχύσῃ διὰ τῆς δυνάμεώς του.

— Συνταγματάρχη, τῷ εἶπον, εἰσθε σοβαρῶς πληγωμένος ;

— Στὸν διάβολον καὶ ἡ πληγὴ, ἀγαπήτέ μου, ἀφοῦ τὸ πρόχωμα τὸ ἐκερδίσαμεν ! Π.

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ

Μυθιστορία ΕΚΤΩΡΟΣ ΜΑΛΩ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

Τὶ εἶχε πάλιν νὰ ὑφίστατο, ἂν δὲν ἡδύνατο ν' ἀπεσῶβει τῆς καρδίας του τὸν ἀνόητον αὐτὸν ἔρωτα !

Θὰ ἡδύνατο ;

Καὶ αὐτὸς δὲν τὸ ἐγνώριζε, μὴ ὦν ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἐπιπολαιῶς ἀπεβλέπουν εἰς τὸν ἔρωτα καὶ φαντάζονται ὅτι ἀρκεῖ νὰ θέλῃ τις νὰ λησμονήσῃ μίαν γυναῖκα διὰ νὰ παύσῃ εὐθὺς καὶ τοῦ νὰ σκέπτεται εἰς αὐτήν.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Πειραιεύς 'Αθήναι Πάτραι Πύργος 'Ολύμπια.

Πειραιεύς	άν. 6.20π	8.20*	11.50π	—	'Ολύμπια	άν. 8.30π	—	1.50μ	5.05μ
'Αθήναι	" 7.00	9.00	12.30	—	Πύργος	ζφ. 9.25	—	2.45	6.00
Κόρινθος	ζφ. 9.58	12.12	3.22	—	Λεγαρινά	άν. —	7.00π	3.10	4.25μ
	άν. 10.18	9.20π	3.35	4.30μ		ζφ. —	άν. —	8.47	4.39
Ευλόκασ.	ζφ. 11.16	10.54	4.33	6.04	Πάτραι	ζφ. —	11.00	7.05	9.15
	άν. 12.28	5.45π	5.30	3.30μ		άν. 7.45π	12.10	8.50π	3.00μ
'Ακράτα	ζφ. 1.29	7.03	6.20	4.45	'Αγίον	άν. 9.12	1.30	10.25	5.15
	άν. 3.40	7.15π	4.05μ	6.45		ζφ. 10.04	2.20	11.40	6.35
Πάτραι	ζφ. 3.10	9.05	7.40	6.45	Ευλόκασ	άν. 11.17	3.20	7.16	11.30
	άν. 3.40	7.15π	4.05μ	—		ζφ. 12.14	4.18	8.50	1.05
Λεγαρινά	ζφ. 5.41	9.48	7.00	—	Κόρινθος	άν. 12.34	4.32	—	—
	άν. 5.46	9.54	6.45π	—		'Αθήναι	ζφ. 3.40	7.30	5.50
Πύργος	ζφ. 7.35	11.45	9.00	—	Πειραιεύς	ζφ. 4.15	8.00	—	—
	άν. 7.15π	12.00	4.00	—					
'Ολύμπια	ζφ. 8.10	12.55	4.55	—					

Κόρινθος 'Αργος Ναύπλιον Τρίπολις.

Κόρινθος	8.35π (1)	12.30μ	Τρίπολις	άν. 8.45π	12.45μ (2)
'Αργος	11.25	3.08	Ναύπλιον	άν. 11.10	4.
Ναύπλιον	12.15	3.50	'Αργος	άν. 11.55	4.40
Τρίπολις	4.00	6.40	Κόρινθος	άν. 1.15	7.15

Καβάσιλα Κυλλήνη Λουτρά.

Καβάσιλα	7.15	10.20	—	6.15	Λουτρά	—	—	—	1.45
Βαρβολομ.	7.35	10.40	2.30	6.30	Κυλλήνη	—	8.10	11.15	3.05
Κυλλήνη	8.00	11.05	2.55	—	Βαρβολομ.	6.30	8.43	11.42	3.40
Λουτρά	—	12.25	—	—	Καβάσιλα	6.45	8.58	—	3.55

* Κατ' εὐθείαν εἰς Τρίπολιν καὶ ἀντιστρόφως. (1) Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον (2) Δευτέραν, Τετάρτην Παρασκευήν. — Μεταξὺ Μύλων 'Αργους Ναυπλίου ἐξ ἀμαξοστοιχίας καθ' ἑκάστην.

ΧΑΒΙΑΡΙ ΧΑΒΙΑΡΙ
 'Εφετεινόν, γλυκύτατον πρὸς
 δραχμὰς 23 τὴν ὀκάν.
ΧΑΒΙΑΡΙ ΧΑΒΙΑΡΙ

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΜΠΙΤΗ πλατεῖα 'Ομονοίας
ΠΟΥΔΡΑ ΖΑΚΥΝΘΟΥ τῆς Κυρίας ΒΙΣΒΑΡΗ
 ἀρίστη, βραβευθεῖσα εἰς τὰς 'Εκθέσεις
 Παρισίων καὶ 'Ολυμπίων, εἰς κούτια, καὶ
 τιμώμενον ἕκαστον λεπτὰ 50, πωλεῖται
 εἰς τὸ κουρεῖον ΑΨΕ-ΣΒΥΣΕ. πρὸς τὴν πλατεῖαν 'Ομονοίας.

ΝΙΚΟΛ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ ΑΛΑΝΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
 Ζακυνθίου
 Νέα 'Αγορά, ἀριθ. 18.
 Τὸ ὀραιότερον χοιρινόν κρέας μόνον ἐκεῖ δύνασθε νὰ εὕρητε. — Σαλάμια, χοιρομήτρια, λουκάνικα ἐκ τῶν ἐλεγκτοτέρων, καὶ ὅτι ἄλλο ἀνάγεται εἰς τὴν ἀλάντοποιαν. — Ἀπλὴ δοκιμὴ ἀρκεῖ πρὸς βεβαίωσιν. — Ὅλα εἰνε ἐλεγκτὰ καὶ συγκαταβατικά. 1

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ Η ΗΒΗ
 Πλατεῖα 'Ομονοίας,
 Εὐρίσκονται πάντοτε ΣΤΡΕΪΔΙΑ τῆς ὥρας.

NEMEA ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, ἀριθ. 66.
 Μὲ 50 λ. χονδρικοῦ καὶ 10 λιανικοῦ τὴν ὀκάν ἀγοράζετε κ ρ α σ ἰ
 'Αγιοργίτικο μαύρον. Πού; Εἰς τὴν NEMEAN, ἀπέναντι τοῦ Ξενοδοχείου Κ α ψ ἦ καὶ παρὰ τὴν πλατεῖαν τῆς «'Ομονοίας». Προσέτι μαστίχαν, ροῦμι, οὔζον, σαμπάνιες καὶ κονιάκ ἄφθονα.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΟ ΛΟΥΒΡ
 Εἰς τὸ πρῶτον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ εἴδους τούτου καὶ λαθρινθώδους ἐκτάσεως κατάστημα εὐρίσκειται πλοῦτος σκευῶν ὑδρολογικῆς, κρυσταλλογικῆς καὶ ἀγιοπλαστικῆς τέχνης, προμηθευθέντων παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ καταστήματος, ὅστις ἐπισκέψθη ἐσχάτως τὰ διάφορα κέντρα τῶν μεγαλοπόλεων τῆς Εὐρώπης, ἵνα ἐπαξίως τοῦ ὀνόματος πλουτίσῃ τὸ κατάστημά του.
 Τὸ ΛΟΥΒΡ εἶνε τὸ μόνον κατάστημα τοῦ εἴδους του, ὅπερ ἐπλουτίσθη ἐφέτος ὑπὲρ πᾶν ἄλλο μὲ κομψά, εὐθηνὰ καὶ ὠραία σκευὴ καὶ προσδοκῆ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ σεβ. κοινοῦ τῆς τε πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.
Τιμαὶ μέτρια καὶ ὠριμίαι.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
 ΑΔΕΛΦΩΝ Α. ΡΑΚΟΠΟΥΛΩΝ
 ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 192
 ('Απέναντι Ξενοδοχείου «Στέμματος».)
ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΤΑΣΤΙΧΩΝ
 ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ
Edler et Krische, Hanovre. — Laroche Joubert et Cie Angouleme, Paris. — F. Rolinger-Meidlinc et Lassner et Ascher Wien
 'Εκτυπῶνται ἐπισκεπτῆρια στιγμακίως παντὸς εἴδους ὡς καὶ λιθογραφημένοι ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν καὶ φακέλων — χαράσσονται σφραγίδες παντὸς εἴδους. 'Ενταῦθα πωλεῖται καὶ μελάνη τύπου ἀγγλικῆ ὡς καὶ συμπεπυκνωμένη. Πάστα πολυγράφου — γραφίδες Διαδόχου — μεγάλη συλλογὴ χρωμάτων καὶ ἐλαιοχρωμάτων — ἐργαλεῖα ἀρχιτεκτονικῆς κτλ. κτλ.
Τιμαὶ μέτρια. — Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ
 ἤτοι
ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΒΡΕΦΩΝ
 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων καὶ δοκιμωτέρων παιδιατρικῶν συγγραμμάτων ὑπὸ Κ. Κυριαζίδου, ἰατροῦ καὶ ὑψηροῦ τῆς Παιθολογίας τῶν παιδίων ἐν τῷ 'Εθνικῷ Πανεπιστημίῳ, μετὰ 21 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ.
 'Αδέτων δρ. 3. 50, χρυσόδετον 4. 50.

ΟΙΝΟΙ ΘΗΡΑΣ
 Σ. ΔΕΝΑΞΑ
 'Οδὸς Σταδίου 63.
 Βισάντο, λευκὸν καὶ μαῦρον. Μαλβαζία, Νέκταρ, Βορδῶ, Ζαμάικα. Οἶνοι κοινοὶ πρὸς 80 λεπτὰ τὴν ὀκάν. Οἱ οἶνοι τοῦ κ. Δεναξᾶ ἐβραβεύθησαν ἐν τῇ παγκοσμίῳ 'Εκθέσει τῶν Παρισίων καὶ 'Ολυμπίων.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
 Δ. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
 79. — 'Οδὸς Αἰόλου — 79.
 'Επισκευάζονται ὠρολόγια ἐντελέστατα καὶ λιαν κανονικῶς ἐργαζόμενα ὁσονδήποτε ἐφθαρμένα καὶ ἂν ἦνε, μετ' ἐγγυήσεως. Πωλοῦνται
ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΝΙΚΕΛ
 χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ. 'Αγοράζετε ὠρολόγιον Νικεὲλ τῆς τσέπης ἐγγυημένον νὰ ἐργάζεται κανονικῶς
ΜΕ 17 ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ
 ΕΓΕΡΤΗΡΙΑ δὲ διαφόρων εἰδῶν ἀπὸ 9 δρ — 25. Δέχεται καὶ παραγγελίας ΧΡΥΣΑΦΙΚΩΝ. Εἰδήμων τεχνίτης τοῦ Καίματος ἐργάζεται αὐτὰ. 4

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΑΙΜΟΔΕΤΩΝ
 Γ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ
 'Αθήναι, ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 39,
 Μεγάλῃ συλλογῇ ὑποκαμίσων, φοινῶν, κομβίων, χειροκτιῶν, μαστουκίων, οὐμβρῶν, φλανελλῶν κλπ. ἀνδρικοῦν εἰδῶν.
Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.
 Λαίμοδεταὶ κατὰ παραγγελίαν.

ΥΔΑΤΑ ΚΥΛΛΗΝΗΣ πρόσφατα εἰς φιάλας πωλοῦνται μόνον παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Σιδηροδρόμων Πελοποννήσου (ὁδὸς Πινακωτῶν 14) πρὸς δρ. 6 τῆς δωδεκάδα. Δι' ἐκάστην ἐπιστρεφόμενην καινὴν φιάλην ἀποδίδονται λεπτὰ 15.
Ο ΡΩΜΗΟΣ τοῦ ΣΟΓΓΗ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεώς του μετρη τοῦ 1892 πωλεῖται ἐξ αἰρετικῶς διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῶν «'Εκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἀντὶ φρ. 50. — 'Επίσης καὶ τὰ 'Απαντα τοῦ Σουρῆ (τόμοι 5) ἀντὶ φρ. 12. 'Εκάστος τόμος ἰδιαιτέρως φρ. 2.50.

ΧΑΡΤΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΚΟΜΜΑΤΑ Χάρτης τυπογραφικῶς διαφόρων ποιοτήτων, σχημάτων καὶ χρωμάτων, λεῖος καὶ μὴ.
 ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΑΡΙΘΜΟΣ 16.
 Νέα ἀποθήκη ἀνεξάντλητος.